32002R2371

31.12.2002 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L 358/59

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2371/2002, 20. detsember 2002, ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, [1]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3760/92 [3] on loodud ühenduse kalanduse ja akvakultuuri süsteem. Kõnealuse määruse kohaselt peab nõukogu otsustama vajalike kohanduste üle 31. detsembriks 2002.

(2) Ühine kalanduspoliitika hõlmab vee-elusressursside ja akvakultuuri kaitset, majandamist ja kasutamist ning kalandus- ja akvakultuuritoodete töötlemist ja turustamist kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni artikli 117 sätetega, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või ühenduse kalalaevade või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanike poolt.

(3) Silmas pidades paljude kalavarude jätkuvat vähenemist, tuleks ühist kalanduspoliitikat tugevdada nii, et oleks tagatud kalandussektori pikaajaline elujõulisus vee-elusressursside säästval kasutamisel, tuginedes usaldusväärsetele teadusnõuannetele ja ettevaatusele, mille aluseks on samad kaalutlused nagu asutamislepingu artiklis 174 nimetatud ettevaatusprintsiibi puhul.

(4) Ühise kalanduspoliitika eesmärk peaks seega olema vee-elusressursside ja akvakultuuri säästval arengul rajaneva kasutamise sätestamine, võttes võrdselt arvesse keskkonna, majanduse ja ühiskonnaga seotud aspekte.

(5) Ühise kalanduspoliitika rakendamisel on tähtis, et juhindutaks heast juhtimistavast ning et võetud meetmed oleksid omavahel kooskõlas ning vastaksid ühenduse muule poliitikale.

(6) Säästva kasutamise eesmärki on võimalik tõhusamalt saavutada, rakendades kalanduse juhtimise mitmeaastast kavandamist, kuhu kuuluvad ohututes bioloogilistes piirides olevate varude mitmeaastased majandamiskavad. Varude osas, mis ei ole ohututes bioloogilistes piirides, on ülitähtis vastu võtta mitmeaastased taastamiskavad. Teadusalaste nõuannete kohaselt võib osutuda vajalikuks tunduvalt vähendada kõnealuste varude püügikoormust.

(7) Mitmeaastaste kavadega tuleks ette näha asjaomaste kalavarude säästva kasutamise ülesanded, kavades peaksid sisalduma eeskirjad, millega määratakse kindlaks igaaastase püügi ja/või püügikoormuse piirnormide väljaarvutamise viis ning sätestatakse muud majandamise erimeetmed, võttes arvesse ka mõju teistele kalaliikidele.

(8) Mitmeaastaste kavade sisu peab ulatuselt vastama varude kaitsestaatusele, nende taastumise kiirusele ning kõnealuste varude ja nende püügi omadustele.

(9) Nende varude säästev kasutamine, mille suhtes ei ole mitmeaastast kava kehtestatud, tagatakse saagi ja/või püügikoormuse piirnormide sisseseadmisega.

(10) Tuleks sätestada liikmesriikide või komisjoni võimalus võtta erakorralisi meetmeid kalapüügist tulenevate tõsiste häirete puhul, mis ohustavad varude säilimist või mere ökosüsteemi ja nõuavad viivitamatut tegutsemist.

(11) Liikmesriikidel peaks olema lubatud oma 12meremiilises vööndis vastu võtta kõigi kalalaevade suhtes kohaldatavad kaitse- ja majandamismeetmed, kui kohaldatavad meetmed ei ole teiste liikmesriikide kalalaevade suhtes diskrimineerivad ja kui kohaldamisele on eelnenud nõustamine ning kui ühendus ei ole kõnealuses piirkonnas vastu võtnud kaitset ja majandamist käsitlevaid erimeetmeid.

(12) Ühenduse laevastikku tuleks vähendada nii, et see oleks kooskõlas kasutada olevate kalavarudega, ning selle eesmärgi saavutamiseks tuleks kasutusele võtta eriabinõud, sealhulgas püügimahu sihttasemed, mida ei tohi ületada, luua ühenduses spetsiaalne kalalaevade lammutamist soodustav süsteem ning riiklikud laevade koosseisu arvamise/koosseisust väljaarvamise kavad.

(13) Iga liikmesriik peaks pidama riiklikku kalalaevade registrit, mis tuleks liikmesriikide laevastike suuruse kontrollimiseks komisjonile kättesaadavaks teha.

---

[1] EÜT C 203 E, 27.8.2002, lk 284.

[2] Arvamus on esitatud 5. detsembril 2002 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

[3] EÜT L 389, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1181/98 (EÜT L 164, 9.6.1998, lk 1).

(14) Eeskirjad, mis piiravad juurdepääsu kalavarudele liikmesriikide 12meremiilises kalastusvööndis, on toiminud rahuldavalt ning soodustanud kalavarude kaitset, piiranud püügikoormust ühenduse vete kõige tundlikumas osas ning säilitanud traditsioonilise kalandustegevuse, millest suurel määral sõltub teatavate rannikualade sotsiaalne ja majanduslik areng. Nende kohaldamist tuleks seetõttu jätkata 31. detsembrini 2012.

(15) Kuigi muud ühenduse õigusaktides sisalduvad juurdepääsupiirangud peaksid esialgu säilima, tuleks need üle vaadata, et hinnata nende vajalikkust säästva kalanduse tagamisel.

(16) Silmas pidades kalanduse ebakindlat majanduslikku seisundit ning teatavate rannikuäärsete alade sõltuvust kalapüügist, on vaja tagada kalandustegevuse suhteline stabiilsus püügivõimaluste jaotamise teel liikmesriikide vahel, kusjuures iga liikmesriigi jaoks võetakse aluseks prognoositav osa varudest.

(17) Teiselt poolt peaks see stabiilsus, olenedes varude bioloogilise seisundi ajutisusest, kaitsma kalandusest ja sellega seotud tegevusaladest suuresti sõltuvate piirkondade kohaliku elanikkonna erivajadusi, nagu on otsustatud nõukogu 3. novembri 1976. aasta resolutsioonis, [1] milles käsitletakse alates 1. jaanuarist 1977 ühenduses moodustatava 200meremiilise kalastusvööndi teatavaid välisaspekte, ja eelkõige selle VII lisas.

(18) Seetõttu tulekski eesmärgiks seatud suhtelist stabiilsust mõista selles tähenduses.

(19) Tagamaks ühise kalanduspoliitika tõhusat rakendamist, tuleks tugevdada ühenduse kontrolli- ja sanktsioonide rakendamise süsteemi kalanduses ning vastutuse jaotumine liikmesriikide asutuste ja komisjoni vahel veelgi selgemaks muuta. Selleks tuleb käesolevasse määrusesse lisada ühise kalanduspoliitika eeskirjade kontrolli, inspekteerimist ja sanktsioonide rakendamist käsitlevad põhilised õigusnormid, millest osa sisaldub juba nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 2847/93 ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatava kontrollisüsteemi loomise kohta. [2] Kõnealune määrus peab jääma jõusse, kuni kõik vajalikud rakenduseeskirjad on vastu võetud.

(20) Sätted kontrolli, inspekteerimise ja sanktsioonide rakendamise kohta reguleerivad ühelt poolt kalalaevade kaptenite ja turustusketi ettevõtjate kohustusi ning teiselt poolt määravad selgelt kindlaks liikmesriikide ja komisjoni kohustused.

(21) Ühendus peaks saama püügivõimalusi vähendada, kui liikmesriik on talle eraldatud püügivõimalused ületanud. Kui tehakse kindlaks, et ühe liikmesriigi püügivõimaluste ületamise tõttu on teine liikmesriik kandnud kahju, siis tuleks vähendatud püügivõimalused kas osaliselt või tervikuna anda kahju kandnud liikmesriigile.

(22) Liikmesriigid peaksid olema kohustatud viivitamata võtma meetmed, et tõkestada tõsiste rikkumiste jätkumine, mis on kindlaks määratud nõukogu 24. juuni 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1447/1999, millega kehtestatakse ühise kalanduspoliitika eeskirju tõsiselt rikkuvate käitumisviiside loetelu. [3]

(23) Komisjon peaks kiiresti saama võtta ennetusmeetmed, kui on tõendeid, et kalapüük võiks tõsiselt ohustada veeelusressursside säilimist.

(24) Komisjonile tuleks anda vajalikud volitused, et see saaks täita oma ülesannet ning kontrollida ja hinnata ühise kalanduspoliitika rakendamist liikmesriikide poolt.

(25) Ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmiseks on vaja tugevdada kõigi asjaomaste asutuste koostööd ja kooskõlastatust, eeskätt riiklike inspektorite vahetamise kaudu, ning nõuda, et liikmesriigid käitleksid asjaolude tuvastamisel ühenduse inspektorite, teise liikmesriigi või komisjoni inspektorite koostatud kontrollakte oma inspektorite kontrollaktidega samadel alustel.

(26) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise kord. [4]

(27) Et kaasa aidata ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele, tuleks asutada piirkondlikud nõuandekomisjonid, mis võimaldaks ühises kalanduspoliitikas kasutada asjaomaste kalurite ning muude sidusrühmade teadmisi ja kogemusi ning võtta arvesse tingimuste erinevust ühenduse vetes.

(28) Tagamaks et ühise kalanduspoliitika käsutuses oleksid parimad teadus-, tehnika- ja majandusalased nõuanded, peaks komisjoni abistama asjakohane komitee.

---

[1] EÜT C 105, 7.5.1981, lk 1.

[2] EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1965/2001 (EÜT L 268, 9.10.2001, lk 23).

[3] EÜT L 167, 2.7.1999, lk 5.

[4] EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(29) Vee-elusressursside säästva kasutamise põhieesmärgi saavutamiseks on vajalik ja asjakohane ette näha nende ressursside kaitse ja kasutamise eeskirjad. Asutamislepingu artikliga 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

(30) Määruses (EMÜ) nr 3760/92 tehtavate muudatuste arvu ja olulisuse tõttu tuleks kõnealune määrus tunnistada kehtetuks. Kehtetuks tuleks tunnistada ka nõukogu 19. jaanuari 1976. aasta määrus (EMÜ) nr 101/76 ühise struktuuripoliitika kehtestamise kohta kalamajanduses, [1] mille kõik olulised sätted on tühistatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA EESMÄRGID

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Ühine kalanduspoliitika hõlmab vee-elusressursside ja akvakultuuri kaitse, majandamise ja kasutamise ning kalandus- ja akvakultuuritoodete töötlemise ja turustamise, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või ühenduse kalalaevade või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanike poolt.

2. Ühise kalanduspoliitikaga sätestatakse ühtsed meetmed järgmistes valdkondades:

a) vee-elusressursside kaitse, majandamine ja kasutamine;

b) kalapüügi keskkonnamõju piiramine;

c) vetele ja kalavarudele juurdepääsu tingimused;

d) struktuuripoliitika ja laevastiku mahutavuse korraldamine;

e) kontroll ja sanktsioonide rakendamine;

f) akvakultuur;

g) turgude ühine korraldus; ja

h) rahvusvahelised suhted.

Artikkel 2

Eesmärgid

1. Ühine kalanduspoliitika tagab vee-elusressursside kasutamise säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimuses.

Selleks kohaldab ühendus vee-elusressursside kaitseks ja säilitamiseks kavandatud meetmete võtmisel ettevaatusprintsiipi, et sätestada nende säästev kasutamine ning võimalikult vähendada kalanduse mõju mere ökosüsteemidele. Eesmärgiks seatakse ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi järkjärguline rakendamine kalapüügi korralduses. Eesmärgiks seatakse tõhusa kalapüügi toetamine majanduslikult elujõulises ja konkurentsivõimelises kala- ja akvakultuurimajanduses, pakkudes rahuldavat elatustaset nendele, kes sõltuvad kalandusest, ning võttes arvesse tarbijate huve.

2. Ühises kalanduspoliitikas juhindutakse järgmistest hea juhtimistava põhimõtetest:

a) vastutuse selge määratlemine ühenduse, riigi ja kohalikul tasandil;

b) otsuste tegemise protsess, mille aluseks on usaldusväärsed teadusalased nõuanded, mis annavad õigeaegseid tulemusi;

c) sidusrühmade laialdane kaasamine poliitika kõigil etappidel kontseptsioonist rakendamiseni;

d) kokkusobivus ühenduse muu poliitikaga, eeskätt keskkonnakaitse-, sotsiaal-, regionaal-, arengu-, tervishoiu- ja tarbijakaitsepoliitikaga.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *ühenduse veed* – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, välja arvatud asutamislepingu II lisas mainitud territooriumidega külgnevad veed;

b) *vee-elusressursid* – kasutusel ja saadaval olevad merevees elavad liigid, sealhulgas anadroomsed ja katadroomsed liigid nende merevees elamise ajal;

c) *kalalaev* – laev, mille seadmestik on ette nähtud vee-elusressursside kasutamiseks ärieesmärgil;

d) *ühenduse kalalaev* – liikmesriigi lipu all sõitev ja ühenduses registreeritud kalalaev;

e) *säästev kasutamine* – kalavarude kasutamine viisil, mis ei piira nende varude kasutamist tulevikus ega mõjuta negatiivselt mere ökosüsteeme;

f) *suremus* – teataval ajavahemikul väljapüütud varude ja kalanduses sama ajavahemiku jooksul kasutada olevate keskmiste varude suhe;

g) *varud* – vee-elusressursid teatavas majandamispiirkonnas;

h) *püügikoormus* – kalalaeva mahutavuse ja aktiivsuse näitaja; laevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;

i) *ettevaatusprintsiip kalavarude majandamisel* – piisava teadusinfo puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata abinõud sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks;

[1] EÜT L 20, 28.1.1976, lk 19.

j) *ohu piirväärtused* – kalapopulatsiooni parameetrite (biomass või suremus) väärtused, mida tuleks vältida, sest need on seotud populatsiooni dünaamikaga, mille kohta ei ole andmeid, ning varude hävimise või varude ebapiisava uuenemisega;

k) *kaitse piirväärtused* – kalapopulatsiooni parameetrite (biomass või suremus) väärtused, mida kasutatakse kalavarude majandamisel, näiteks lubatava bioloogilise riski või soovitud saagiga seoses;

l) *ohutud bioloogilised piirid* – näitajad, mis peegeldavad varudesiseselt nende varude seisundit või kasutamist, mille puhul on teatavate ohu piirväärtuste ületamise risk väike;

m) *püügipiirang* – koguseline piirnorm varude või varude rühma lossimisel teataval ajavahemikul, kui ühenduse õigusega ei ole sätestatud teisiti;

n) *püügimaht* – laeva tonnaaž brutoregistertonnides (GT) ja võimsus kilovattides (kW), nagu on määratletud nõukogu määruse (EÜT) nr 2930/86 [1] artiklites 4 ja 5. Teatavat liiki kalapüügi puhul võib nõukogu määratleda mahutavuse näiteks laeva püügivahendite arvu ja/või suuruse järgi;

o) *laevastiku koosseisust väljaarvamine* – kalalaeva kustutamine liikmesriigi kalalaevastiku registrist, kui artikli 15 lõikega 1 ettenähtud tingimused on täidetud;

p) *laevastiku koosseisu arvamine* – kalalaeva kandmine liikmesriigi kalalaevastiku registrisse;

q) *kalapüügivõimalus* – koguseliselt kindlaksmääratud kalapüügiõigus, väljendatuna saakides ja/või püügikoormustes;

r) *ühenduse kalapüügivõimalus* – ühenduse kasutada olevad kalapüügivõimalused ühenduse vetes, millele on lisatud ühenduse kõik kalapüügivõimalused ühenduse vetest väljaspool, millest on välja arvatud kolmandatele riikidele eraldatud ühenduse kalapüügivõimalused.

II PEATÜKK

KAITSE JA SÄÄSTVUS

Artikkel 4

Meetmete liigid

1. Artikli 2 lõikes 1 nimetatud eesmärkide saavutamiseks määrab nõukogu kindlaks ühenduse meetmed, mis reguleerivad vetele ja kalavarudele juurdepääsu ning säästvat kalandustegevust.

2. Lõikes 1 nimetatud meetmed määratakse kindlaks kasutada olevate teadus-, tehnika- ja majandusnõuannete ning eelkõige artikli 33 lõike 1 alusel moodustatud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) koostatud kontrollaktide põhjal ning silmas pidades kõiki nõuandeid, mis on saadud artikli 31 alusel loodud piirkondlikelt nõuandekomisjonidelt. Need võivad eelkõige sisaldada iga varu või varude rühma osas järgmisi meetmeid, mis on seotud suremuse ja kalapüügist tuleneva keskkonnamõjuga:

a) taastamiskavade vastuvõtmine artikli 5 alusel;

b) majandamiskavade vastuvõtmine artikli 6 alusel;

c) varude säästva kasutamisega seotud ülesannete seadmine;

d) saagikoguste piiramine;

e) kalapüügiõigusega kalalaevade arvu ja tüübi kinnitamine;

f) püügikoormuse piiramine;

g) tehniliste meetmete vastuvõtmine, sealhulgas:

   i) meetmed, mis hõlmavad püügivahendite ehitust, pardal olevate püügivahendite arvu ja suurust, nende kasutamise viise ning asjaomaste püügivahendite kasutamise korral pardal olla võivate saakide koostist;

   ii) vööndid ja/või perioodid, milles või mille jooksul on kalastamine keelatud või piiratud, kaasa arvatud kudemis- ja noorkalade elualade kaitse;

   iii) isendite alammõõt, mille pardal hoidmine ja/või lossimine on lubatud;

   iv) erimeetmed kalapüügi mõju vähendamiseks mere ökosüsteemidele ja mittesihtliikidele;

h) stiimulite, sealhulgas majanduslikku laadi stiimulite kehtestamine valikulisema või väiksema mõjuga kalapüügi edendamiseks;

i) alternatiivset tüüpi kalandustehnika katseprojektide elluviimine.

Artikkel 5

Taastamiskavad

1. Nõukogu võtab esimeses järjekorras vastu taastamiskavad selle püügi kohta, kus kasutatakse varusid, mis jäävad ohututest bioloogilistest piiridest väljapoole.

2. Taastamiskavade eesmärk on tagada, et varud taastuksid ohututes bioloogilistes piirides.

Kavades sisalduvad kaitse piirväärtused, näiteks eesmärgid, mille põhjal hinnatakse, kas varud on taastunud ohututes bioloogilistes piirides.

Eesmärkide väljendamisel kasutatakse järgmisi näitajaid:

a) populatsiooni suurus ja/või

b) pikaajalised saagid ja/või

c) suremus ja/või

d) saakide püsivus.

Taastamiskavad võivad sisaldada eesmärke, mis on seotud muude vee-elusressurssidega ning mere ökosüsteemide kaitsestaatuse säilitamise või parandamisega.

[1] EÜT L 274, 25.9.1986, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 3259/94 (EÜT L 339, 29.12.1994, lk 11).

Kui on seatud rohkem kui üks eesmärk, määratakse taastamiskavades kindlaks kõnealuste eesmärkide tähtsuse järjekord.

3. Taastamiskavad koostatakse kalavarude majandamise ettevaatusprintsiibil, võttes arvesse asjaomaste teadusasutuste soovitatud ohu piirväärtusi. Taastamiskavad peavad tagama varude säästva kasutamise ning tasakaalustama mõju, mis kalandus avaldab mere ökosüsteemidele.

Taastamiskavad võivad hõlmata nii ühe kui ka mitme varu koospüüki ning nendes on nõuetekohaselt arvesse võetud varude ja kalapüügi vastastikused mõjud.

Taastamiskavad on mitmeaastased ning nendes esitatakse püstitatud eesmärkide täitmise eeldatavad ajalised piirid.

4. Taastamiskavad võivad sisaldada artikli 4 lõike 2 punktides c–h nimetatud mis tahes meetmeid ning eeskirju, mis koosnevad ette kindlaksmääratud bioloogilistest parameetritest püügipiirangute reguleerimiseks.

Taastamiskavad sisaldavad püügikoormuse piiranguid, kui see on vajalik kavas esitatud ülesande täitmiseks. Taastamiskavades sisalduvad meetmed peavad olema proportsionaalsed eesmärkide, ülesannete ja eeldatavate tähtaegadega ning nende üle otsustab nõukogu, võttes arvesse:

a) varu või varude kaitsestaatust;

b) varu või varude bioloogilisi omadusi;

c) kõnesolevate varude püügi omadusi;

d) meetmete majanduslikku mõju asjaomasele püügile.

5. Komisjon teeb ettekande taastamiskavade mõjususe kohta eesmärkide saavutamisel.

Artikkel 6

Majandamiskavad

1. Nõukogu võtab vastu vajalikud majandamiskavad, et varud jääksid ohututesse bioloogilistesse piiridesse, kui kalapüük toimub kalavarude ohututes bioloogilistes piirides või nende lähedal.

2. Majandamiskavad sisaldavad kaitse piirväärtusi, näiteks eesmärke, mille põhjal hinnatakse nende piirnormidega reguleeritavate varude kaitset. Kohaldatakse artikli 5 lõike 2 punkte a–d.

Majandamiskavad võivad sisaldada eesmärke, mis on seotud muude vee-elusressurssidega ning mere ökosüsteemide kaitsestaatuse säilitamise või parandamisega.

Kui on seatud rohkem kui üks eesmärk, määratakse majandamiskavades kindlaks kõnealuste eesmärkide tähtsuse järjekord.

3. Majandamiskavad koostatakse kalavarude majandamise ettevaatusprintsiibil, võttes arvesse asjaomaste teadusasutuste soovitatud ohu piirväärtusi. Majandamiskavad peavad tagama varude säästva kasutamise ning tasakaalustama mõju, mis kalandus avaldab mere ökosüsteemidele.

Majandamiskavad võivad hõlmata nii ühe kui ka mitme varu koospüüki ning nendes on nõuetekohaselt arvesse võetud varude ja püügi vastastikused mõjud.

Majandamiskavad on mitmeaastased ning nendes esitatakse püstitatud eesmärkide täitmise eeldatavad ajalised piirid.

4. Majandamiskavad võivad sisaldada artikli 4 lõike 2 punktides d–i nimetatud mis tahes meetmeid ning eeskirju, mis koosnevad ette kindlaksmääratud bioloogilistest parameetritest püügipiirangute reguleerimiseks.

Majandamiskavades sisalduvad meetmed peavad olema proportsionaalsed eesmärkide, ülesannete ja eeldatavate tähtaegadega ning nende üle otsustab komisjon, võttes arvesse:

a) varu või varude kaitsestaatust;

b) varu või varude bioloogilisi omadusi;

c) kõnesolevate varude püügi omadusi;

d) meetmete majanduslikku mõju asjaomasele kalapüügile.

5. Komisjon teeb ettekande majandamiskavade mõjususe kohta eesmärkide saavutamisel.

Artikkel 7

Komisjoni erakorralised meetmed

1. Kui on tõendeid, et vee-elusressursside või mere ökosüsteemi säilimist ähvardab kalapüügist tulenev tõsine ning viivitamatut reageerimist nõudev oht, võib komisjon liikmesriigi põhjendatud taotluse korral või omal algatusel kehtestada erakorralised meetmed, mis ei kesta üle kuue kuu. Komisjon võib uue otsusega erakorralisi meetmeid pikendada kuni kuue kuu võrra.

2. Liikmesriik esitab taotluse samaaegselt komisjonile, teistele liikmesriikidele ja asjaomastele piirkondlikele nõuandekomisjonidele. Need võivad esitada oma kirjalikud märkused komisjonile viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

Komisjon teeb otsuse 15 tööpäeva jooksul alates lõikes 1 nimetatud taotluse saamisest.

3. Erakorralised meetmed jõustuvad kohe. Nendest teatatakse asjaomastele liikmesriikidele ning need avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

4. Asjaomased liikmesriigid võivad suunata komisjoni otsuse nõukogule 10 tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.

5. Ühe kuu jooksul alates küsimuse suunamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse.

Artikkel 8

Liikmesriigi erakorralised meetmed

1. Kui on tõendeid, et vee-elusressursside või mere ökosüsteemi säilimist ähvardab kalapüügist tulenev tõsine ja ettenägematu oht liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes ning igasugune põhjendamatu viivitus võib tekitada raskesti heastatava kahju, võib kõnealune liikmesriik võtta erakorralised meetmed kestusega kuni kolm kuud.

2. Liikmesriigid, kes kavatsevad võtta erakorralised meetmed, teatavad oma kavatsusest komisjonile, teistele liikmesriikidele ja asjaomastele piirkondlikele nõuandekomisjonidele ning saadavad nendele enne kõnealuste meetmete võtmist meetmete eelnõu koos seletuskirjaga.

3. Liikmesriigid ja asjaomased piirkondlikud nõuandekomisjonid võivad esitada oma kirjalikud märkused komisjonile viie tööpäeva jooksul alates teatamise kuupäevast. Komisjon kinnitab või tühistab meetme või teeb selles muudatused 15 tööpäeva jooksul alates teatamise kuupäevast.

4. Komisjoni otsusest teatatakse kohe asjaomastele liikmesriikidele. See avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

5. Asjaomased liikmesriigid võivad suunata komisjoni otsuse nõukogule 10 tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.

6. Ühe kuu jooksul alates küsimuse suunamise kuupäevast võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse.

Artikkel 9

Liikmesriigi meetmed 12meremiilises vööndis

1. Liikmesriik võib kalavarude kaitseks ja majandamiseks ning kalapüügi mõju minimeerimiseks mere ökosüsteemidele võtta mittediskrimineerivaid meetmeid 12 meremiili kaugusel oma lähtejoonest, kui ühendus ei ole selle konkreetse ala suhtes kaitse- ja majandamismeetmeid vastu võtnud. Liikmesriigi meetmed peavad olema kooskõlas artiklis 2 püstitatud eesmärkidega ega või olla leebemad kui kehtiv ühenduse õigus.

Kui liikmesriigi meetmed võivad mõjutada teise liikmesriigi laevade tegevust, võetakse need meetmed vastu alles pärast meetmete eelnõu ja sellega kaasas oleva seletuskirja arutamist komisjoni, asjaomase liikmesriigi ja asjaomaste piirkondlike nõuandekomisjonidega.

2. Teiste liikmesriikide kalalaevu puudutavate meetmete suhtes kohaldatakse artikli 8 lõigete 3–6 sätteid.

Artikkel 10

Liikmesriigi meetmed, mida kohaldatakse ainult nende oma lipu all sõitvate kalalaevade suhtes

Liikmeriigid võivad võtta oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvate vete varude kaitseks ja majandamiseks meetmeid, kui:

a) neid meetmeid kohaldatakse ainult asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate ja ühenduses registreeritud kalalaevade suhtes või, juhul kui kalastamisega ei tegele kalalaev, asjaomases liikmesriigis elavate isikute suhtes, ja

b) meetmed on kooskõlas artikli 2 lõikes 1 püstitatud eesmärkidega ega ole leebemad kui kehtiv ühenduse õigus.

III PEATÜKK

PÜÜGIMAHU KORRIGEERIMINE

Artikkel 11

Püügimahu korrigeerimine

1. Liikmesriigid määravad kindlaks oma kalalaevastike püügimahu korrigeerimise meetmed, et saavutada püsiv ja alaline tasakaal püügimahu ja püügivõimaluste vahel.

2. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 12 ja käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud püügimahu brutoregistertonnides ja kilovattides väljendatud sihttasemeid ei ületata.

3. Laeva ei ole lubatud riigiabi kasutava laevastiku koosseisust välja arvata enne, kui nõukogu määruses (EÜ) nr 3690/93 [1] määratletud püügilitsents ja asjakohaste määrustega võimalikud ettenähtud püügiload on ära võetud. Litsentsile või asjaomastele kalapüügilubadele vastavat püügimahtu ei saa asendada.

4. Kui püügimahu vähendamiseks antakse riigiabi rohkem kui on vaja, et täita artikli 12 lõikega 1 ettenähtud sihttasemetele vastamiseks vajalik püügimahu vähendamine, siis arvestatakse kõrvaldatud maht automaatselt sihttasemetest maha. Sellisel viisil saadud sihttasemed loetakse uuteks sihttasemeteks.

[1] EÜT L 341, 31.12.1993, lk 93.

5. Vähemalt viis aastat vanade kalalaevade peateki ajakohastamine ohutuse, töö- ja hügieenitingimuste ning toote kvaliteedi parandamiseks võib laeva tonnaaži suurendada, kui nimetatud ajakohastamine ei suurenda laeva kalapüügivõimet. Käesoleva artikli ja artikli 12 kohastesse sihttasemetesse tehakse vastavad parandused. Liikmesriigid ei pea vastavat mahtu arvesse võtma laevastiku koosseisu arvamiste ja koosseisust väljaarvamiste tasakaalustamisel artikli 13 alusel.

Meetmete kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja tingimused võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 12

Kalalaevastike sihttasemed

1. Komisjon määrab artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras iga liikmesriigi jaoks kindlaks kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade kogumahutavuse sihttasemed, väljendatuna brutoregistertonnides ja kilovattides.

Sihttasemed vastavad 1997.–2002. aasta mitmeaastase arendusprogrammi eesmärkide summale, mis on igale laevastiku osale kindlaks määratud nõukogu 31. detsembri 2002. aasta otsusega 97/413/EÜ. ([1])

2. Rakenduseeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 13

Laevastiku koosseisu arvamise/koosseisust väljaarvamise kava ja üldise püügimahu vähendamine

1. Liikmesriigid korraldavad laevastiku koosseisu arvamised ja koosseisust väljaarvamised nii, et alates 1. jaanuarist 2003:

a) kompenseeritakse kasutuselevõetud uus püügimaht, mis ei ole seotud riigiabiga, vähemalt sama koguse varasema riigiabiga hõlmamata püügimahu kõrvaldamise teel,

b) kompenseeritakse pärast 1. jaanuari 2003 antud riigiabi toel kasutuselevõetud uus püügimaht varasema riigiabiga hõlmamata mahu kõrvaldamise teel:

   i) vähemalt samas mahus, kui kasutusele võetakse 100 GT või sellest väiksema kogumahutavusega uued laevad, või

   ii) kõnealusest mahust vähemalt 1,35 korda suuremas mahus, kui kasutusele võetakse uued laevad kogumahutavusega üle 100 GT.

2. Iga liikmesriik, kes otsustab pärast 31. detsembrit 2002 võtta endale laevastiku uuendamiseks antava uue riigiabi kohustused, peab ajavahemikul 1. jaanuarist 2003 kuni 31. detsembrini 2004 oma laevastiku üldist püügimahtu vähendama 3 % võrra kogu püügiperioodi kohta artiklis 12 nimetatud sihttasemetega võrreldes.

3. Rakenduseeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 14

Teabevahetus

1. Komisjon teeb igal aastal kokkuvõtte liikmesriikide jõupingutuste tulemustest püsiva tasakaalu saavutamisel püügimahu ja püügivõimaluste vahel. Kokkuvõte tugineb igalt liikmesriigilt saadud aastaaruandele, mis tuleb komisjonile saata hiljemalt järgmise aasta 30. aprilliks.

Komisjoni kokkuvõte, millele on lisatud liikmesriikide aruanded, saadetakse enne aasta lõppu Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ja artikli 30 lõike 1 alusel moodustatud kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee arvamusega.

2. Teabevahetuse rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 15

Kalalaevastiku registrid

1. Iga liikmesriik peab oma lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade registrit, mis sisaldab miinimumteavet laeva omaduste ja tegevuse kohta, mis on vajalik ühenduse tasandil ettenähtud meetmete juhtimiseks.

2. Iga liikmesriik teeb lõikes 1 nimetatud teabe komisjonile kättesaadavaks.

3. Komisjon koostab ühenduse kalalaevastiku registri, mis sisaldab lõike 2 alusel saadud teavet ning teeb kõnealuse teabe kättesaadavaks liikmesriikidele. Registri pidamisel täidetakse isikuandmete kaitset käsitlevaid ühenduse sätteid.

4. Lõikes 1 nimetatud teave ning selle lõigetes 2 ja 3 nimetatud edastamise kord määratakse vajaduse korral kindlaks artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 16

Ühenduse finantsabi tingimuslikkus ja püügikoormuse vähendamine

1. Finantsabi võib nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2792/1999 alusel (millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord), ([2]) välja arvatud rahalisi vahendeid kalalaevade lammutamiseks, anda ainult juhul, kui liikmesriik on täitnud käesoleva määruse artiklite 11, 13 ja 15 sätted ning esitanud teabe vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 2792/99 ja komisjoni määrusele (EÜ) nr 366/2001. ([3])

([1]) EÜT L 175, 3.7.1997, lk 27. Otsust on muudetud otsusega 2002/70/EÜ (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 77).

([2]) EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 179/2002 (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 25).

([3]) EÜT L 55, 24.2.2001, lk 3.

Seoses sellega peatab komisjon asjaomasele liikmesriigile finantsabi andmise nõukogu määruse (EÜ) nr 2792/1999 alusel, olles enne asjaomase liikmesriigi ära kuulanud, ning võrdeliselt sellega, kui suurel määral sätted on täitmata jäetud.

2. Kui komisjon leiab kasutada oleva teabe põhjal, et liikmesriigi laevastiku püügimaht ületab püügimahu, millest ta on kohustatud artiklite 11, 13 ja 15 alusel kinni pidama, teatab komisjon sellest asjaomasele liikmesriigile. Asjaomane liikmesriik viib kohe oma püügimahu tasemeni, nagu see oleks pidanud olema artiklite 11, 13 ja 15 täitmise korral, ilma et see piiraks kõnealuste artiklitega ettenähtud kohustuste täitmist. Asjaomane liikmesriik edastab vähendamiskava komisjonile, kes kontrollib artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras, kas vähendamine vastab ületatud mahule.

IV PEATÜKK

VETELE JA KALAVARUDELE JUURDEPÄÄSU EESKIRJAD

Artikkel 17

Üldeeskirjad

1. Ühenduse kalalaevadel on võrdne vetele ja kalavarudele juurdepääsu õigus kõigis ühenduse vetes, välja arvatud lõikes 2 nimetatud veed, kui II peatükis ei ole sätestatud teisiti.

2. Liikmesriikidel on oma suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates, lähtejoonest kuni 12 meremiili kaugusele ulatuvates vetes alates 1. jaanuarist 2003 kuni 31. detsembrini 2012 lubatud piirata nende kalalaevade kalapüüki, kes tavapäraselt püüavad kala kõnealustele vetele lähedase ranniku sadamatest, ilma et see piiraks kokkuleppeid, mis on sõlmitud teiste liikmesriikide lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade vahel olemasolevate naabersuhete raames, ning I lisas esitatud korda, millega kehtestatakse igale liikmesriigile geograafilised vööndid teiste liikmesriikide rannikuvetes, kus kalandustegevus toimub, ning määratakse liigid, mida nimetatud tegevus hõlmab.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2011 aruande käesolevas lõikes ettenähtud korra kohta. Nõukogu teeb enne 31. detsembrit 2012 otsuse sätete kohta, mida kohaldatakse eespool nimetatud korra lõppedes.

Artikkel 18

Shetlandi keeluala

1. II lisas määratletud piirkonna eriti oluliste ja oma kasutusomaduste tõttu bioloogiliselt tundlike liikide osas reguleeritakse nende ühenduse kalalaevade kalastustegevust, mille perpendikulaaridevaheline pikkus on vähemalt 26 meetrit ja mis püüavad põhjalähedasi liike, välja arvatud tursik ja putassuu, kusjuures reguleerimine toimub eellubade süsteemiga vastavalt käesoleva määruse ning eriti II lisaga sätestatud tingimustele.

2. Lõike 1 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad ja kord võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 19

Juurdepääsueeskirjade läbivaatamine

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2003 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ühenduse õigusaktidega sätestatud eeskirjade kohta, mis käsitlevad vetele ja kalavarudele juurdepääsu, välja arvatud artikli 17 lõikes 2 nimetatud eeskirjad, ning hindab nende eeskirjade põhjendatust lähtuvalt kalavarude kaitse ja säästva kasutamise eesmärkidest.

2. Nõukogu teeb lõikes 1 nimetatud aruande põhjal ning artikli 17 lõikega 1 kehtestatud põhimõtet arvesse võttes 31. detsembriks 2004 otsuse vajalike muudatuste kohta kõnealustes eeskirjades.

Artikkel 20

Kalapüügivõimaluste jaotamine

1. Nõukogu otsustab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega püügipiirangute ja/või püügikoormuse piirangute ning kalapüügivõimaluste jaotamise üle liikmesriikide vahel ning kõnealuste piirangutega seotud tingimuste üle. Püügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et kõikidele liikmesriikidele oleks tagatud kõikide varude ja kalastustegevuse suhteline stabiilsus.

2. Kui ühendus määrab kindlaks uued kalapüügivõimalused, otsustab nõukogu iga liikmesriigi huvisid arvesse võttes nende võimaluste jaotamise üle.

3. Iga liikmesriik otsustab, mis meetodil ta liikmesriigile ühenduse õiguse alusel määratud kalapüügivõimalused oma lipu all sõitvatele laevade vahel jaotab. Kõnealune liikmesriik teeb jaotamismeetodi komisjonile teatavaks.

4. Nõukogu määrab kindlaks kolmandate riikide kasutada olevad kalapüügivõimalused ühenduse vetes ning jaotab kõnealused võimalused kõigi kolmandate riikide vahel.

5. Liikmesriigid võivad pärast komisjoni teavitamist omavahel vahetada kõik nendele eraldatud kalapüügivõimalused või osa neist.

V PEATÜKK

ÜHENDUSE KONTROLLI- JA SANKTSIOONIDE RAKENDAMISE SÜSTEEM

Artikkel 21

Eesmärgid

Ühenduse kontrolli- ja sanktsioonide rakendamise süsteemi abil kontrollitakse juurdepääsu vetele ning kalavarudele ja artikliga 1 sätestatud tegevust ning kindlustatakse kehtiva ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmine.

Artikkel 22

Juurdepääsutingimused vetele ja kalavarudele ning kalandustoodete turustamistingimused

1. Toimingud ühise kalanduspoliitika reguleerimisalas on lubatud juhul, kui täidetakse järgmisi nõudeid:

a) kalalaeva pardal on püügilitsents ja laevale antud kalapüügiload, kui need on ette nähtud;

b) kalalaeva pardale on paigaldatud toimiv süsteem, mis võimaldab laeva asukoha kindlaks määrata ja laeva identifitseerida kaugseiresüsteemi abil. Seda nõuet kohaldatakse laevade suhtes kogupikkusega üle 18 meetri alates 1. jaanuarist 2004 ning laevade suhtes kogupikkusega üle 15 meetri alates 1. jaanuarist 2005;

c) kapten registreerib ja kannab viivitamata ette kalapüügiandmed, seal hulgas lossimis- ja ümberlaadimisandmed. Andmete koopiad tehakse kättesaadavaks ametiasutustele. Nõukogu teeb 2004. aastal otsuse kõnealuste andmete elektroonilise edastamise kohta. Kasutatava tehnoloogia hindamiseks viivad liikmesriigid koostöös komisjoniga enne 1. juunit 2004 ellu katseprojektid;

d) kapten võtab inspektorid pardale ja teeb nendega koostööd; vaatluskava kohaldamise korral võtab kapten pardale ka vaatlejad ning teeb nendega koostööd;

e) kapten peab kinni tingimustest ja piirangutest, mis on seotud lossimiste, ümberlaadimiste, mitme laeva koostööd hõlmava kalapüügi, püügivahendite, võrkude ning kalalaevade märgistamise ja identifitseerimisega.

2. Kalandustooteid turustatakse vastavalt järgmistele tingimustele:

a) kalandustooteid kalalaevalt müüakse ainult registreeritud ostjatele või registreeritud enampakkumistel;

b) ostja, kes ostab kalandustooteid kalalaeval toimuvalt esmamüügilt, peab olema ametiasutustes registreeritud;

c) kalandustoodete ostmisel esmamüügilt esitab ostja ametiasutustele arved või müügiteatised, välja arvatud juhul, kui müük toimub registreeritud enampakkumisel, mille korraldaja on ise kohustatud esitama ametiasutustele arved või müügiteatised;

d) kõikide ühenduses lossitud või ühendusse imporditud kalandustoodetega, mille kohta ei ole ametiasutustele esitatud arveid ega müügiteatisi ning mis veetakse lossimis- või importimiskohast mujale, peab kuni esmamüügini kaasas olema vedaja koostatud dokument;

e) tööruumide või transpordivahendite eest vastutavad isikud aktsepteerivad inspektoreid ja teevad nendega koostööd;

f) kui konkreetsele liigile on kinnitatud alammõõt, peavad müügi, ladustamise või veo eest vastutavad ettevõtjad suutma tõestada toodete geograafilist päritolu.

Kui tooted pärast omandamist ei lähe turule, vaid neid kasutatakse oma tarbeks, tehakse ostjale erand käesolevas lõikes esitatud nõuetest.

3. Lõigete 1 ja 2 üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 sätestatud korras.

Kõnealuseid eeskirju kohaldatakse eeskätt artikli 1 reguleerimisalasse kuuluva kalapüügiga tegelevate liikmesriikide, kaptenite ning muude juriidiliste ja füüsiliste isikute kohustuste suhtes, mis hõlmavad dokumentatsiooni, registreerimist, aruandlust ja teavitamist.

Eeskirjades võib siiski teha erandeid seoses lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohustustega, kui erandite tegemist õigustab nende vähene mõju vee-elusressurssidele või kohustustest tulenev koormus, mis oleks ebaproportsionaalselt suur võrreldes kalandustegevuse majandusliku tähtsusega.

Artikkel 23

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid tagavad ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõhusa kontrollimise, inspekteerimise ja sanktsioonide rakendamise, kui ühenduse õigusega ei ole sätestatud teisiti.

2. Liikmesriigid kontrollivad ühise kalanduspoliitika reguleerimisalas toimuvat kalandustegevust oma territooriumil ning oma suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes. Nad kontrollivad ka oma lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade ja, piiramata lipuriigi esmavastutust, oma riigi kodanike juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning kalapüüki ühenduse vetest väljaspool. Nad vastutavad vaatlejate saatmise eest kalalaevadele ning asjakohaste otsuste tegemise eest, kaasa arvatud kalandustegevuse keelustamine.

3. Liikmesriigid võtavad vastu meetmed, jaotavad rahalised vahendid ja inimressursid ning võtavad kasutusele tõhusat kontrolli, inspekteerimist ja sanktsioonide rakendamist tagava haldus- ja tehnilise struktuuri, sealhulgas laevaseire satelliitsüsteemid. Nõukogu teeb 2004. aastal otsuse kaugseirevahendite kasutuselevõtmise kohustuse kohta. Kasutatava tehnoloogia hindamiseks viivad liikmesriigid koostöös komisjoniga enne 1. juunit 2004 ellu katseprojektid. Igas liikmesriigis vastutab üks ametiasutus kalandustegevust käsitleva teabe kooskõlastatud kogumise ja kontrollimise eest ning komisjonile aruannete esitamise ja koostöö eest komisjoniga.

4. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale antud kalapüügivõimalused, teeb komisjon mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi tulevastest kalapüügivõimalustest.

Kui kalapüügivõimalused ületanud liikmesriigi tegevuse otsese tulemusena ei ole teine liikmesriik saanud oma kalapüügivõimalusi ammendada, võib püügivõimalused lõike 1 alusel mahaarvatud kogusele vastavas suuruses kas täielikult või osaliselt kõnealuse liikmesriigi kasuks ümber jaotada. Ümberjaotamisotsus tehakse kalavarude kaitse huve ja mõlema asjaomase liikmesriigi huvide tasakaalustamist arvesse võttes.

Komisjon teeb otsused artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

5. Käesoleva artikli rakenduseeskirjad, liikmesriigi poolt käesoleva artikli lõikes 3 nimetatud ametiasutuse määramise eeskirjad ning vaatlejate laevadele paigutamist, nende vastutust, ülesandeid ja vaatlejatega seotud kulutusi käsitlevad eeskirjad võetakse vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 24

Inspekteerimine ja sanktsioonide rakendamine

Liikmesriigid võtavad inspekteerimiseks ja sanktsioonide rakendamiseks meetmed, mis on vajalikud, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmine liikmesriigi territooriumil või liikmesriigi suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes. Nad võtavad ka meetmeid sanktsioonide rakendamiseks seoses liikmesriigi lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade ja liikmesriigi kodanike kalandustegevusega ühenduse vetest väljaspool.

Selliste meetmete hulka kuuluvad:

a) kohapealsed kontrollimised ja inspekteerimised kalalaevadel ning ühise kalanduspoliitika raames tegutsevate ärietevõtete ja muude asutuste tööruumides;

b) järelevalve kalalaevade üle;

c) uurimised, rikkumiste kohtulik uurimine ja sanktsioonid artikli 25 kohaselt;

d) ennetusabinõud artikli 25 lõike 5 kohaselt;

e) meetmed, mis võimaldavad vältida oma riigi kodanike osalemist kalandustegevuses, mille puhul ei peeta kinni kohaldatavatest kaitse- ja majandamismeetmetest, ilma et see piiraks lipuriigi esmavastutust.

Võetud meetmed peavad olema korralikult dokumenteeritud. Need peavad olema tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed.

Käesoleva artikli rakenduseeskirjad, sealhulgas võrdlusuuringud, võetakse vastu artikli 30 lõikega 3 ettenähtud korras.

Artikkel 25

Rikkumiste edaspidine kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et võetakse asjakohased meetmed, kaasa arvatud siseriiklike õigusaktidega ettenähtud haldus- ja kriminaalmenetluste algatamine nende füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes kannavad vastutust ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise eest.

2. Lõike 1 kohaselt algatatud menetlused peavad vastavalt asjakohastele siseriiklikele õigusnormidele võimaldama rikkumiste eest vastutavad isikud ilma jätta rikkumiste tulemusena saadud majanduslikust kasust ja kaasa tooma tagajärje, mis oleneb rikkumise raskusest ning aitab edaspidi tõhusalt ära hoida samalaadseid rikkumisi.

3. Lõikes 2 nimetatud menetlustele vastavad sanktsioonid võivad olenevalt rikkumise raskusest olla eelkõige järgmised:

a) rahatrahvid;

b) keelatud püügivahendite ja saagi arestimine;

c) laeva sekvestreerimine;

d) laeva ajutine peatamine;

e) litsentsi peatamine;

f) litsentsist ilmajätmine.

4. Olenemata lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud kohustustest koostab nõukogu lõikes 3 esitatud loetelu põhjal nimekirja meetmetest, mis liikmesriigid peavad võtma määruses (EÜ) nr 1447/1999 määratletud tõsiste rikkumiste korral. Nimekiri ei piira liikmesriikide võimalusi rakendada kõnealuseid meetmeid haldus- või kriminaalmenetluste algatamise teel siseriiklike seadustega ettenähtud korras, nagu on nimetatud lõikes 1.

5. Liikmesriigid võtavad kohe tarvitusele meetmed, et takistada määruses (EÜ) nr 1447/1999 määratletud tõsiselt rikkumiselt tabatud laevadel, füüsilistel või juriidilistel isikutel oma tegevust jätkata.

Artikkel 26

Komisjoni kohustused

1. Ilma et see piiraks komisjonile asutamislepinguga pandud kohustusi, hindab ja kontrollib komisjon, kuidas liikmesriigid kohaldavad ühise kalanduspoliitika eeskirju ning hõlbustab liikmesriikidevahelist kooskõlastamist ja koostööd.

2. Kui on tõendeid, et ühise kalanduspoliitika kohaldamisel ei täideta kaitse-, kontrolli-, inspekteerimis- või sanktsioonide rakendamise eeskirju ning see võib nii tõsiselt ohustada vee-elusressursside säilimist või ühenduse kontrolli- ja sanktsioonide rakendamise süsteemi tõhusat toimimist, et sellega seoses tuleb kiiresti tegutseda, teeb komisjon oma järeldused asjaomasele liikmesriigile kirjalikult teatavaks ning määrab vähemalt 15 tööpäeva pikkuse tähtaja, mille jooksul liikmesriik võib eeskirjade täitmist tõendada ja esitada oma seisukohad. Komisjon võtab arvesse liikmesriigi märkused iga meetme puhul, mis komisjon võib võtta lõike 3 alusel.

3. Kui on tõendeid, et kalapüük teatavas geograafilises piirkonnas võib tõsiselt ohustada vee-elusressursside säilimist, võib komisjon võtta tarvitusele ennetusabinõud.

Kõnealused abinõud on proportsionaalsed ohuga, mis võib vee-elusressursside säilimist tõsiselt ähvardada.

Ennetusabinõud kehtestatakse kuni kolmeks nädalaks. Neid võib artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras tehtud otsusega pikendada maksimaalselt kuue kuuni, kui see on vee-elusressursside kaitseks vajalik.

Abinõude rakendamine lõpetatakse niipea, kui komisjon leiab, et oht on möödas.

4. Kui liikmesriigi kvoot, püüginorm või püügiosa loetakse ammendatuks, võib komisjon kasutada oleva teabe põhjal kalapüügi viivitamata lõpetada.

5. Olenemata artikli 23 lõikest 2 kontrollib komisjon kolmanda riigi lipu all sõitvate kalalaevade püügitegevust ühenduse vetes, kui see on ette nähtud ühenduse õigusega. Sel eesmärgil teevad komisjon ja asjaomased liikmesriigid koostööd ning kooskõlastavad oma meetmed.

6. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vajaduse korral vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Artikkel 27

Komisjonipoolne hindamine ja kontroll

1. Komisjon võib selleks, et hinnata ja kontrollida, kuidas liikmesriigid kohaldavad ühise kalanduspoliitika eeskirju, ise ja oma vahenditega algatada ja teostada audiitorkontrolle, uurimisi, ülevaatusi ja inspekteerimisi ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaldamise kohta liikmesriikides. Komisjon võib eelkõige kontrollida:

a) kõnealuste eeskirjade rakendamist ja kohaldamist liikmesriikide ja nende pädevate asutuste poolt;

b) riigi haldustavade ning inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse vastavust eeskirjadele;

c) nõutavate dokumentide olemasolu ja nende vastavust kohaldatavatele eeskirjadele;

d) asjaolusid, milles liikmesriigid kontrolli ja sanktsioonide rakendamist teostavad.

Selleks võib komisjon teha inspekteerimisi kalalaevadel ning ühise kalanduspoliitikaga seotud ärietevõtete ja muude asutuste tööruumides, kusjuures komisjonil peab olema juurdepääs kogu teabele ja kõigile dokumentidele, mida ta vajab oma kohustuste täitmiseks. Inspekteerimised, mis komisjon teeb omal algatusel ja asjaomase liikmesriigi inspektorite abita, tohivad toimuda ainult kalalaevadel või esimese lossimise või esmamüügi paikades ning peavad piirduma piirkondade või varudega, mille suhtes kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikliga 34c ettenähtud eri järelevalveprogrammi.

Komisjoni inspektorid esitavad kirjaliku loa, mis kinnitab nende isikut ja ametinimetust. Komisjoni inspektorite volitused ei ületa siseriiklike inspektorite volitusi ning nendel ei ole politsei- ega sanktsioonide rakendamise volitusi. Eelkõige ei tohi komisjon inspekteerimist ilma asjaomase liikmesriigi inspektorite abita teha juhul, kui inspekteeritav pool on inspekteerimise vastu.

Liikmesriigid osutavad komisjonile kõnealuste ülesannete täitmiseks vajalikku abi.

2. Inspekteerimisaruanded tehakse asjaomasele liikmesriigile kättesaadavaks.

Komisjon annab asjaomasele liikmesriigile võimaluse teha aruandes sisalduvate järelduste kohta märkusi. Komisjon täidab isikuandmete kaitset käsitlevaid ühenduse sätteid.

Kui komisjon teostab inspekteerimise omal algatusel ning asjaomase liikmesriigi inspektoreid kaasamata, teatab ta sellest asjaomasele liikmesriigile ühe päeva enne inspekteerimise lõppu ning teeb ühe kuu jooksul kättesaadavaks inspekteerimistulemuste aruande.

Liikmesriigid ei ole kohustatud alustama menetlust üksikisikute vastu eespool nimetatud aruandes esitatud tulemuste põhjal.

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vajaduse korral vastu artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

4. Komisjon koostab iga kolme aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatava hindamisaruande lõike 1 alusel võetud meetmete kohta ning ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmise kohta liikmesriikide poolt. Liikmesriikidele tehakse igal aastal teatavaks inspekteerimiste arv, mis komisjon on lõike 1 alusel igas liikmesriigis teostanud, kusjuures inspekteerimised esitatakse liikide kaupa.

Artikkel 28

Koostöö ja kooskõlastamine

1. Liikmesriigid teevad koostööd omavahel ja kolmandate riikidega, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmine. Sel eesmärgil osutavad liikmesriigid teistele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele kõnealuste eeskirjade täitmise tagamiseks vajalikku abi.

2. Piiriülese kalandustegevuse kontrollimisel ja inspekteerimisel tagavad liikmesriigid käesoleva peatüki alusel võetavate meetmete kooskõlastamise. Selleks vahetavad liikmesriigid inspektoreid.

3. Ilma et see piiraks rannikuäärse liikmesriigi esmavastutust, on liikmesriikidel lubatud inspekteerida oma lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu kõigis ühenduse vetes, mis asuvad teise liikmesriigi suveräänsete õiguste alla kuuluvatest vetest väljaspool.

Liikmesriikidel on lubatud teha ühise kalanduspoliitika eesmärkide kohaseid inspekteerimisi kalalaevadel ka seoses kalandustegevusega kõigis ühenduse vetes, mis asuvad nende suveräänsete õiguste alla kuuluvatest vetest väljaspool, kui:

a) asjaomane rannikuäärne liikmesriik on andnud selleks loa või

b) kui on kasutusele võetud eri järelevalveprogramm määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 34c kohaselt.

Liikmesriikidel on lubatud inspekteerida teise liikmesriigi lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu rahvusvahelistes vetes.

Muudel kui käesoleva lõikega sätestatud juhtudel võivad liikmesriigid anda üksteisele loa inspekteerimisteks ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaselt.

4. Komisjon koostab liikmesriikide tehtud ning komisjonile edastatud nimetamiste põhjal ning artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras loetelu ühenduse inspektoritest, inspekteerivatest laevadest, lennukitest ja kõigist muudest inspekteerimisvahenditest, kes tohivad inspekteerida ja mida on lubatud kasutada inspekteerimistel käesoleva peatüki kohaselt ühenduse vetes ja ühenduse kalalaevadel.

5. Ühenduse inspektorite või teise liikmesriigi inspektorite või komisjoni inspektorite koostatud inspekteerimis- ja järelevalvearuandeid on lubatud kasutada tõenditena iga liikmesriigi halduse- ja kohtumenetlustes. Asjaolude tuvastamisel käideldakse neid samadel alustel liikmesriikide inspekteerimis- või järelevalvearuannetega.

6. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad koostatakse artikli 30 lõikega 2 ettenähtud korras.

Käesoleva artikli lõikeid 3 ja 4 kohaldatakse pärast rakenduseeskirjade sätestamist.

VI PEATÜKK

OTSUSTE TEGEMINE JA NÕUSTAMINE

Artikkel 29

Otsustamismenetlus

Kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti, teeb nõukogu otsuse asutamislepingu artiklis 37 ettenähtud korras.

Artikkel 30

Kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee

1. Komisjoni abistab kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 20 tööpäeva.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 60 tööpäeva.

4. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 31

Piirkondlikud nõuandekomisjonid

1. Piirkondlikud nõuandekomisjonid moodustatakse selleks, et kaasa aidata artikli 2 lõikes 1 nimetatud eesmärkide saavutamisele ning esmajoones selleks, et nõustada komisjoni teatavate merepiirkondade või kalastusvööndite kalanduse juhtimise küsimustes.

2. Piirkondlike nõuandekomisjonide koosseisus on peamiselt kalurid ja muud esindajad, kelle huvisid ühine kalanduspoliitika mõjutab, näiteks kalanduse- ja akvakultuurisektori, keskkonna ja tarbijahuvide esindajad ning teadusekspertiid kõigist liikmesriikidest, kellel on kalandushuvid asjaomastes merepiirkondades või kalastusvööndites.

3. Kesk- ja piirkondlike haldusasutuste esindajatel, kellel on kalandusalased huvid asjaomastes merepiirkondades või kalastusvööndites, on õigus osaleda piirkondlike nõuandekomisjonide töös liikmete või vaatlejatena. Koosolekutel võib viibida komisjon.

4. Komisjon võib piirkondlikke nõuandekomisjone nõustada ettepanekute osas, mis on seotud asutamislepingu artikli 37 alusel vastuvõetavate meetmetega, nagu näiteks mitmeaastased taastamis- või majandamiskavad, mis komisjon kavatseb esitada ning mis on seotud konkreetselt asjaomase piirkonna kalandusega. Komisjon ja liikmesriigid võivad nõuandekomisjone nõustada ka muude meetmete osas. Kõnealune nõustamine ei piira kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ega kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee nõuandetegevust.

5. Piirkondlikud nõuandekomisjonid võivad:

a) anda komisjonile või asjaomasele liikmesriigile soovitusi ja teha ettepanekuid omal algatusel või komisjoni või liikmesriigi taotluse korral küsimustes, mis on seotud kalavarude majandamisega;

b) teavitada komisjoni või asjaomast liikmesriiki ühenduse eeskirjade rakendamisega seotud probleemidest ning anda komisjonile või asjaomasele liikmesriigile soovitusi ja teha ettepanekuid probleemide lahendamiseks;

c) võtta oma ülesannete täitmiseks vajalikke muid meetmeid.

Piirkondlikud nõuandekomisjonid teatavad oma meetmetest kalanduse ja akvakultuuri korralduskomiteele.

Artikkel 32

Piirkondlike nõuandekomisjonide moodustamise kord

Nõukogu teeb piirkondliku nõuandekomisjoni moodustamise otsuse. Piirkondlik nõuandekomisjon hõlmab vähemalt kahe liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvaid merepiirkondi. Piirkondlik nõuandekomisjon kehtestab oma töökorra.

Artikkel 33

Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee

1. Moodustatakse kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF). STECFiga peetakse korrapäraselt nõu küsimustes, mis on seotud vee-elusressursside kaitse ja majandamisega, kaasa arvatud bioloogilised, tehnilised, keskkonna-, sotsiaal- ja majandusaspektid.

2. Komisjon võtab arvesse STECFi nõuandeid kalavarude majandamisega seotud ettepanekute tegemisel käesoleva määruse alusel.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 34

Kehtetuks tunnistamine

1. Käesolevaga tunnistatakse määrused (EMÜ) nr 3760/92 ja (EMÜ) nr 101/76 kehtetuks.

2. Viiteid lõikega 1 kehtetuks tunnistatud määruste sätetele käsitletakse viidetena käesoleva määruse vastavatele sätetele.

Artikkel 35

Kontrollimine

Komisjon esitab enne 2012. aasta lõppu Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettekande ühise kalanduspoliitika toimimise kohta II ja III peatüki osas.

Artikkel 36

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2003.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. detsember 2002

Nõukogu nimel

eesistuja

M. FISCHER BOEL

I LISA

JUURDEPÄÄS RANNIKUVETELE ARTIKLI 17 LÕIKE 2 TÄHENDUSES

1. **ÜHENDKUNINGRIIGI RANNIKUVEED**

A. PRANTSUSMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6–12 meremiili)		
1. Berwick-upon-Tweed, ida suunas Coquet' saar, ida suunas	Heeringas	Piiramata
2. Flamborough Head, ida suunas Spurn Head, ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. Lowestoft, ida suunas Lyme Regis, lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
4. Lyme Regis, lõuna suunas Eddystone, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Eddystone, lõuna suunas Longships, edela suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Kammkarplased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
	Langust	Piiramata
6. Longships, edela suunas Hartland Point, loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Langust	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
7. Hartland Point, Lundy saarest põhja pool kulgeva jooneni	Põhjalähedased	Piiramata
8. Joonest, mis kulgeb otse Lundy saarest lääne suunas Cardigan Harbour'ni	Kõik liigid	Piiramata
9. Point Lynas, põhja suunas Morecambe Light Vessel, ida suunas	Kõik liigid	Piiramata
10. Downi krahvkond	Põhjalähedased	Piiramata
11. New Island, kirde suunas Sanda saar, edela suunas	Kõik liigid	Piiramata
12. Port Stewart, põhja suunas Barra Head, lääne suunas	Kõik liigid	Piiramata
13. 57°40′ põhjalaiust Butt of Lewis, lääne suunas	Kõik liigid Välja arvatud karbid ja vähid	Piiramata
14. St Kilda, Flannani saared	Kõik liigid	Piiramata
15. Butt of Lewis'e tuletornist punktini 59°30′ põhjalaiust ja 5°45 läänepikkust kulgevast joonest põhja pool	Kõik liigid	Piiramata

B. IIRIMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6–12 meremiili)		
1. Point Lynas, põhja suunas Mull of Galloway, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
2. Mull of Oa, lääne suunas Barra Head, lääne suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata

C. SAKSAMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6–12 meremiili)		
1. Shetlandi saarte ja Fair-Isle'i idaosa, Sumburgh Head'i tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringas	Piiramata
2. Berwick-upon-Tweed, ida suunas, Whitby High tuletornist ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. North Forelandi tuletornist ida suunas, Dungenessi uuest tuletornist lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
4. Vöönd St Kilda ümber	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
5. Butt of Lewis'e tuletornist lääne suunas jooneni, mis kulgeb Butt of Lewis'e tuletornist punktini 59°30′ põhjalaiust ja 5°45 läänepikkust	Heeringas	Piiramata
6. North Ronat ja Suliskeri (Sulasgeir) ümbritsev vöönd	Heeringas	Piiramata

D. MADALMAAD

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6–12 meremiili)		
1. Shetlandi saarte ja Fair-Isle'i idaosa, Sumburgh Head'i tuletornist otse kagu suunas, Skroo tuletornist otse kirde suunas ning Skadani tuletornist otse edela suunas kulgevate joonte vaheline ala	Heeringas	Piiramata
2. Berwick upon Tweed, ida suunas, Flamborough Head, ida suunas	Heeringas	Piiramata
3. North Foreland, ida suunas, Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas	Heeringas	Piiramata

E. BELGIA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Ühendkuningriigi rannik (6–12 meremiili)		
1. Berwick-upon-Tweed, ida suunas Coquet' saar, ida suunas	Heeringas	Piiramata
2. Cromer, põhja suunas North Foreland, ida suunas	Põhjalähedased	Piiramata
3. North Foreland, ida suunas Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
4. Dungenessi uus tuletorn, lõuna suunas, Selsey Bill, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
5. Straight Point, kagu suunas, South Bishop, loode suunas	Põhjalähedased	Piiramata

2. IIRIMA RANNIKUVEED

A. PRANTSUSMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Erris Head, loode suunas Sybil Point, lääne suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
2. Mizen Head, lõuna suunas Stags, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
	Makrell	Piiramata
3. Stags, lõuna suunas Cork, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
	Makrell	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
4. Cork, lõuna suunas, Carnsore Point, lõuna suunas	Kõik liigid	Piiramata
5. Carnsore Point, lõuna suunas, Haulbowline, kagu suunas	Kõik liigid, välja arvatud karbid ja vähid	Piiramata

B. ÜHENDKUNINGRIIK

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Mine Head, lõuna suunas Hook Point	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
2. Hook Point Carlingford Lough	Põhjalähedased	Piiramata
	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata
	Homaarid	Piiramata
	Kammkarplased	Piiramata

C. MADALMAAD

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 miili)		
1. Stags, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
	Makrell	Piiramata

D. SAKSAMAA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Old Head of Kinsale, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Heeringas	Piiramata
2. Cork, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Makrell	PIIRAMATA

E. BELGIA

Geograafiline piirkond	Liik	Tähtsus või eriomadused
Iirimaa rannik (6–12 meremiili)		
1. Cork, lõuna suunas Carnsore Point, lõuna suunas	Põhjalähedased	Piiramata
2. Wicklow Head, ida suunas Carlingford Lough, kagu suunas	Põhjalähedased	Piiramata

3. **BELGIA RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
3–12 meremiili	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
	Prantsusmaa	Heeringas	Piiramata

4. **TAANI RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Põhjamere rannik (Taani ja Saksamaa piirist Hanstholmini) (6–12 meremiili)	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
		Krevetilised	Piiramata
Taani ja Saksamaa piirist Blåvands Hukini	Madalmaad	Lestalised	Piiramata
		Tursklased	Piiramata
Blåvands Hukist Bovbjergini	Belgia	Tursk	Piiramata ainult juunis ja juulis
		Kiltursk	Piiramata ainult juunis ja juulis
	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
	Madalmaad	Atlandi merilest	Piiramata
		Merikeel	Piiramata

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Thyborønist Hanstholmini	Belgia	Merlang	Piiramata ainult juunis ja juulis
		Atlandi merilest	Piiramata ainult juunis ja juulis
	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Süsikas	Piiramata
		Kiltursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
	Madalmaad	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Merikeel	Piiramata
Skagerrak (Hanstholmist Skagenini) (4–12 meremiili)	Belgia	Atlandi merilest	Piiramata ainult juunis ja juulis
	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Süsikas	Piiramata
		Kiltursk	Piiramata
		Makrell	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
	Madalmaad	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Merikeel	Piiramata
Kattegat	Saksamaa	Tursk	Piiramata
		Lestalised	Piiramata
		Homaarid	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
Zeelandist põhja suunas kuni geograafilise laiuseni, mis läbib Forsnæsi tuletorni	Saksamaa	Kilu	Piiramata
Läänemeri (kaasa arvatud Suur- ja Väike-Belt, Sund ja Bornholm) 3–12 meremiili	Saksamaa	Lestalised	Piiramata
		Tursk	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Lõhe	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Skagerrak (4–12 meremiili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3 [1]–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (3–12 miili)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata

[1] Mõõdetuna rannajoonest.

5. SAKSAMAA RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Põhjamere rannik (3–12 meremiili) kogu rannik	Taani	Põhjalähedased	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tobiad	Piiramata
	Madalmaad	Põhjalähedased	Piiramata
		Krevetilised	Piiramata
Taani ja Saksamaa piir kuni Amrumi põhjatipuni, 54°43′ põhjalaiust	Taani	Krevetilised	Piiramata
Helgolandi ümbritsev vöönd	Ühendkuningriik	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
Läänemere rannik (3–12 miili)	Taani	Tursk	Piiramata
		Atlandi merilest	Piiramata
		Heeringas	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Angerjas	Piiramata
		Merlang	Piiramata
		Makrell	Piiramata

6. PRANTSUSMAA JA ÜLEMEREDEPARTEMANGUDE RANNIKUVEED

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Kirde-Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Belgia ja Prantsusmaa piir, Manche'i departemangust ida suunas (Vire-Grandcamp les Bainsi estuaar 49°23'30" N ja 1°2′ WNNE)	Belgia	Põhjalähedased	Piiramata
		Kammkarplased	Piiramata
	Madalmaad	Kõik liigid	Piiramata
Dunkerque (2°20′ idapikkust) kuni Cap d'Antiferini (0°10′ idapikkust)	Saksamaa	Heeringas	Piiramata ainult oktoobrist detsembrini
Belgia ja Saksamaa piirist Cap d'Alprech'ini, lääne suunas (50°42'30" põhjalaiust ja 1°33'30" idapikkust)	Ühendkuningriik	Heeringas	Piiramata

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Hispaania ja Prantsusmaa piirist kuni 46°08′ põhjalaiust	Hispaania	Anšoovis	Spetsialiseeritud püük, piiramata ainult 1. märtsist 30. juunini Elussöödapüük ainult 1. juulist kuni 31. oktoobrini
		Sardiin	Piiramata ainult 1. jaanuarist 28. veebruarini ja 1. juulist 31. detsembrini Peale selle peab eespool nimetatud liikidega seotud püügitegevus toimuma vastavalt 1984. aasta püügitegevusekorraldusele ja normidele
Vahemere rannik (6–12 meremiili)			
Hispaania piir Cap Leucate	Hispaania	Kõik liigid	Piiramata

7. **HISPAANIA RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Atlandi rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa ja Hispaania piirist Cap Mayori tuletornini (3°47′ läänepikkust)	Prantsusmaa	Pelaagilised	Piiramata vastavalt 1984. aasta püügikorraldusele ja normidele
Vahemere rannik (6–12 meremiili)			
Prantsusmaa piir/Cap Creus	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata

8. **MADALMAADE RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
(3–12 meremiili) kogu rannik	Belgia	Kõik liigid	Piiramata
	Taani	Põhjalähedased	Piiramata
		Kilu	Piiramata
		Tobiad	Piiramata
		Harilik stauriid	Piiramata
	Saksamaa	Tursk	Piiramata
		Krevetilised ja roosad krevetid	Piiramata
(6–12 meremiili) kogu rannik	Prantsusmaa	Kõik liigid	Piiramata
Texeli lõunatipp, Madalmaade ja Saksamaa piirist läänes	Ühendkuningriik	Põhjalähedased	Piiramata

9. **SOOME RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Läänemeri (4–12 miili) (*)	Rootsi	Kõik liigid	Piiramata

(*) 3–12 miili Bogskäri saarte ümbruses.

10. **ROOTSI RANNIKUVEED**

Geograafiline piirkond	Liikmesriik	Liik	Tähtsus või eriomadused
Skagerrak (4–12 meremiili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Kattegat (3 (*)–12 miili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
Läänemeri (4–12 miili)	Taani	Kõik liigid	Piiramata
	Soome	Kõik liigid	Piiramata

(*) Mõõdetuna rannajoonest.

II LISA

SHETLANDI KEELUALA

A. **Geograafilised piirid**

Šotimaa lääneranniku asuvast punktist koordinaatidega 58°30' põhjalaiust kuni 59°30' põhjalaiust ja 6°15' läänepikkust

58°30' põhjalaiust ja 6°15' läänepikkust kuni 59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust

59°30' põhjalaiust ja 5°45' läänepikkust kuni 59°30' põhjalaiust ja 3°45' läänepikkust

piki 12 meremiili pikkust joont Orkney saarest põhja suunas

59°30' põhjalaiust ja 3°00' läänepikkust kuni 61°00' põhjalaiust ja 3°00' läänepikkust

61°00' põhjalaiust ja 3°00' läänepikkust kuni 61°00' põhjalaiust ja 0°00' läänepikkust

piki 12 meremiili pikkust joont Shetlandi saartest põhja poole

61°00' põhjalaiust ja 0°00' läänepikkust kuni 59°30' põhjalaiust ja 0°00' läänepikkust

59°30' põhjalaiust ja 0°00' läänepikkust kuni 59°30' põhjalaiust ja 1°00' läänepikkust

59°30' põhjalaiust ja 1°00' läänepikkust kuni 59°00' põhjalaiust ja 1°00' läänepikkust

59°00' põhjalaiust ja 1°00' läänepikkust kuni 59°00' põhjalaiust ja 2°00' läänepikkust

59°00' põhjalaiust ja 2°00' läänepikkust kuni 58°30' põhjalaiust ja 2°00' läänepikkust

58°30' põhjalaiust ja 2°00' läänepikkust kuni 58°30' põhjalaiust ja 3°00' läänepikkust

58°30' põhjalaiust ja 3°00' läänepikkust kuni Šotimaa idarannikuni 58°30' põhjalaiust.

B. **Lubatud püügikoormus**

Suurim lubatav kalalaevade arv, mille perpendikulaaride vaheline pikkus on vähemalt 26 meetrit ja millel on lubatud püüda põhjalähedasi liike, välja arvatud tursik ja putassuu:

Liikmesriik	Lubatav kalalaevade arv
Prantsusmaa	52
Ühendkuningriik	62
Saksamaa	12
Belgia	2